

DUPLICATE ORIGINAL
نسخه برابر اصل

شعبه یک
پرونده شماره ۱۹
حکم شماره ۱ - ۱۹ - ۴۸

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
دادگاه داری داری
ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED
Date ۱۳۶۲ / ۴ / ۲۸
19 JUL 1983
No. 387

اول -
شوران ریسرچ کامپنی،
خواهان،
- و -
شرکت ملی نفت ایران،
خواننده.

پرونده شماره ۱۵
حکم شماره ۱ - ۱۵ - ۵۶

دوم -
وی . اس . آی . کورپوریشن،
خواهان،
- و -
شرکت صنایع هواپیمایی ایران،
خواننده.

پرونده شماره ۳۸۷
حکم شماره ۱ - ۳۸۷ - ۵۴

سوم -
کاریر کورپوریشن و اورسیز پرایویت اینوستمنت کورپوریشن،
خواهانها،
- و -
دولت جمهوری اسلامی ایران، وسایرین،
خوانندگان.

نظرات هواردام. هولتـزمن
راجع به حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین .
نظر موافق در مورد پرونده های شماره
۱۹ و ۳۸۷ و نظر مخالف در مورد پرونده
شماره ۱۵ .

مقدمه

این سه ادعا از طریق حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین حل و فصل شده است .
نظر به اینکه کلیه احکام مسائل مشابهی را مطرح می نمایند ، و نظر به اینکه این
احکام ظرف مدت کوتاهی صادر شده اند ، لذا به جای نگارش سه نظر جداگانه ، بیان
نظرات خود را در یک نوشته مفید می دانم .

از باب سابقه باید متذکر شد که بند ۱ ماده ۳۴ قواعد دیوان داوری در بخش مربوط مقرر
می دارد که :

اگر طرف های داوری پیش از صدور حکم ، در مورد حل اختلافات
خود به توافق برسند ، دیوان داوری ... در صورت تقاضای
طرفین و تصویب دیوان ، مصالحه را به صورت حکمی بر اساس
شرایط مرضی الطرفین به ثبت خواهد رساند . (تاکید از نویسنده
است) .

نکته مهمی که در آغاز کار باید مورد توجه قرار گیرد این است که دیوان داوری ، به
موجب قواعد دیوان متعهد نیست که کلیه مصالحه نامه های را که توسط طرفین بـ
عرضه می شود به صورت حکم ثبت نماید ، دیوان فقط مصالحه نامه های را که
می پذیرد ثبت می نماید .

بخاطر داریم که در ابتدای کار از دیوان داوری خواسته شد که ضوابط مورد عمل

در قبول یا رد مصالحه نامه‌هایی که طرفین بابت آنها مشترکا " درخواست صدور حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین می نمایند را تفسیر کنند. دیوان عمومی چنین نتیجه‌گیری کرده " اگر مصالحه‌ای با چارچوبی که بیانیه‌های الجزیره مقرر داشته متناسب نباشد " دیوان ویا هر یک از شعب آن باید از ثبت آن مصالحه به صورت یک حکم خودداری نماید. تصمیم مربوط به پرونده شماره الف / ۱ ثبت شده در تاریخ ۱۷ مه ۱۹۸۲ (۲۷ اردیبهشت ماه ۱۳۶۱).

معمولا، نسخه‌ای از "درخواست مشترک جهت صدور حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین و نسخه‌ای از "مصالحه نامه" به هر حکمی که برای این اساس صادر گردیده، پیوست می‌باشد. هر حکمی که توسط این شعبه بر اساس شرایط مرضی الطرفین صادر می‌شود حاوی این عبارت است که "بدینوسیله مصالحه نامه به صورت حکمی بر اساس شرایط مرضی الطرفین ثبت می‌شود،" و بعلاوه مقرری دارد که تعهد پرداخت وجه مصالحه "با پرداخت از حساب تضمینی که طبق بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دی ماه ۱۳۵۹) جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر افتتاح گردیده است، ساقط می‌شود".

اول - پرونده شوران ریسرچ کامپنی (پرونده شماره ۱۹)

من از آن جهت درباره این پرونده به طور جداگانه می‌نویسم که توجه را به گزارش ناراحت‌کننده شعبه به این روش جلب نمایم که شعبه درخواست هیأت پیوست به مصالحه نامه‌ها را شریب محرمانه نگاه داشتن آنها را بطور عادی می‌پذیرد. در این پرونده، حکم صادره به شرح زیر اجازه می‌دهد که مصالحه محرمانه نگاه داشته شود:

بنا به درخواست طرفین و به موجب بند ۵ ماده ۳۲ قوا عددیوان،
دیوان داوری مقرری دارد که مفاد این مصالحه نامه افشاء
نگردد.

بند ۵ ماده ۳۲ در تمام موارد اجازه نمی‌دهد که مفاد مصالحه نامه‌ها محرمانه نگاه داشته شود. بلکه برعکس، این شرط فقط مشروط بیک شرط کاملاً محدود، یک اصل

اساسی را بیان می کنند و اثر بر این که "کلیه احکام و سایر تصمیمات منتشر خواهد شد" (تاکید از نویسنده است) . شرط مزبور حاکی است که :

" به تقاضای یک یا چند طرف داور ، دیوان ممکن است تصمیم بگیرد که تمام حکم یا تصمیم را منتشر نساخته و فقط قسمتهای از آن را منتشر سازد که هویت و سایر واقعیات مشخص کننده طرف ها و اسرار بازرگانی یا نظامی از آن حذف شده باشد" . (تاکید از نویسنده است) .

در مورد این استثناء برقا عده کلی انتشار کلیه احکام باید دو نکته مورد توجه قرار گیرد .
اول ، در تعیین اینکه مصالحه نامه ای محرمانه نگاه داشته شود ، دیوان داور اختیار تام دارد . دوم ، اگر دیوان داور محرمانه نگاه داشتن را اجازه دهد ، آن را فقط از طریق حذف "هویت طرفین ، سایر واقعیات مشخص کننده و اسرار بازرگانی و نظامی" انجام می دهد . بنا بر این ، دیوان داور فقط مجاز به حذف پاره ای اطلاعات است که دقیقاً "تعریف گردیده است ، دیوان مجاز نیست که از انتشار تمام متن جلوگیری نماید .

در اینجا باید تاکید شود که بند ۵ ماده ۳۲ مربوط به "کلیه احکام و تصمیمات" است این بند به همان اندازه شامل احکام بر اساس شرایط مرضی الطرفین و پیوست های آنها که جزء لاینفک و ضرور اینگونه احکام است ، می شود که به هر حکم یا تصمیمی مربوط می گردد . این یک مشی عادلانه و صحیح است . منظور اصلی مصالحه نامه ها این است که ترتیب پرداخت وجوه مصالحه را از حساب تضمینی که طبق بیانیه های الجزیره افتتاح گردیده است ، بدهند . هرگونه برداشتی از حساب تضمینی در حقوق کلیه طرف های دخیل در پرونده موثر است . بنا بر این ، بهیچوجه صحیح نیست که مصالحه نامه ای که پیوست حکمی بوده که بموجب آن از وجوه برداشت می شود مستور و محرمانه بماند . حداکثر اقدامی که می شود کرد این است که هرگونه اسرار نظامی و بازرگانی از متن منتشره حذف گردد . (۱)

(۱) به اشکال می توان هویت طرف ها یا واقعیاتی که منجر به شناسائی آن ها می شود را محرمانه نگاه داشت ، زیرا حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین باید حاوی اسامی طرفها باشد یا پرداخت صورت گیرد . این اسامی باید به ترتیب به اطلاع بانک مرکزی که به عنوان کارگزار مالی و متصدی حساب تضمینی عمل می کند و نیز نمایندگان رابط دولتین و بالاخره ، فدرال رزرو بانک نیویورک برسد . در چنین حالتی محرمانه تلقی کردن هویت طرف ها کاملاً غیر عملی است .

در این پرونده ، دیوان داوری اجازه داده است که مصالحه‌نا مه بسیار ساده ای محرمانه تلقی گردد که حتی حاوی چیزی که کمترین شباهتی به اسرار بازرگانی یا نظامی داشته باشد ، نیست . متاسفم از اینکه اقدام دیوان داوری در محرمانه تلقی کردن تمامی متن ، مرا از توضیح بیشتر در آن مورد بازمی دارد . (۲)

علی رغم موافقت با محرمانه نگاه داشتن مصالحه‌نا مه ، اینجانب با این حکم از آن جهت موافقم که نمی خواهم در شرایط و اوضاع و احوال این پرونده مانعی در مقابل مصالحه ایجاد نمایم .

دوم - پرونده وی . اس . آی (پرونده شماره ۱۵)

این پرونده خطرات بالقوه محرمانه نگاه داشتن مصالحه‌نا مه پیوست به حکمی بر اساس شرایط مرضی الطرفین را به وضوح کامل نشان می دهد .

مصالحه‌نا مه مربوط به این پرونده مقرری دارد که مبلغ ۸۳۵،۰۰۰ دلار از حساب تضمینی به خواهان ، وی . اس . آی کورپوریشن ، ("وی . اس . آی.") پرداخت گردید . علاوه بر آن ، مصالحه‌نا مه مقرری دارد ، که بدون پرداخت وجه بیشتری ، خواهان اجناس گوناگونی ، مجموعاً " به ارزش قریب به ۱۰۴،۰۰۰ دلار راجهت خوانده ، شرکت صنایع هواپیمائی ایران ("هواپیمائی ایران") ارسال کند .

نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران از دیوان داوری درخواست نمود که مصالحه‌نا مه را محرمانه تلقی کرده ، لیکن در حکم بر اساس شرایط مرضی الطرفین این مطلب را قید نماید که مصالحه‌نا مه حاکی از "تعهد خواننده بر پرداخت ۸۳۵،۰۰۰ دلار و تعهد وی . اس . آی . بر ارسال فوری اجناسی به ارزش ۱۰۴،۰۰۰ دلار به ایران است" . دیوان داوری با درخواست در مورد ذکر تعهدات دو جانبه طرفین در حکم ، موافقت کرد ، اما به درستی چنین تصمیم گرفت که متون کامل پاراگراف های حاوی تعهدات

(۲) در جلسه ای که با حضور طرفین برگزار شد ، دیوان داوری اطلاع یافت که خواهان فقط هنگامی با درخواست مربوط به محرمانه تلقی کردن مصالحه‌نا مه هم آواز شد که خواننده بر روی آن به عنوان یکی از شرایط مصالحه فشاری نمود .

دوجانبه مندرج در مصالحه نامه نباید محرمانه نگه داشته شده ، بلکه باید در حکم ذکر شود . متاسفانه ، دیوان داوری اجازه داد که ما بقی شرایط مندرج در مصالحه نامه و پاره ای از مستندات پیوست محرمانه نگه داشته شود .

بگونه ای که در حکم آمده ، مفاد مصالحه نامه در ارتباط با تعهد وی . اس . آی . برای ارسال اجناسی به ارزش ۱۰۴،۰۰۰ دلار به ایران ، به شرح زیر است :

" که به مجرد اجرای این موافقت نامه ، خواهان کالاهای به ارزش ۶۳،۰۹۲/۱۰ دلار را که خواننده به موجب مستند شماره (۱) پیوست از حملد صورت حسابهای شماره ۲۲۱۸ و ۲۲۳۵ ارسال نموده و (۲) کالاهای آماده و ناتمام به شرح مندرج در مستند شماره (۲) پیوست ، به ارزش ۴۱،۰۰۰ دلار را بیا خرید خواهد کرد . کالاهای اخیر الذکر (پس از باز خرید) جزو اموال خواننده تلقی شده و خواهان بعد از آن طبق دستور خواننده نسبت به آنها عمل خواهد کرد . چنانچه خواننده ، خواستار تکمیل و تحویل هر یک از این کالاهای باشد ، قیمت خریدی مبنای قیمت خرید استاندارد خواهان در سال ۱۹۷۸ خواهد بود . کلیه محموله های ارسال شده به خواننده به مقصد فرودگاه مهرآباد دیوبند و کلیه هزینه ها و مخارج حمل بر عهده خواننده خواهد بود ."

من اعتراضی به ارسال اجناسی به ارزش ۶۳،۰۹۲ دلار که در بالا از آن یاد شده است ، ندارم . اینجانب توضیح وکیل وی . اس . آی . را در این مورد که مبلغ بیشتری که در دادخواست ادعا شده بود شامل بهای اجناس هم بوده است ، می پذیرم . توضیح مزبور به موجب صورت حسابهای مربوط به اجناس تأیید شده است . به نظر می رسد که اجناس توسط صنایع هواپیمائی ایران سفارش داده شده و لسی ظاهرا "به علت اینکه صنایع هواپیمائی از پرداخت وجه صورت حسابها به وی . اس . آی . خودداری کرده ، اجناس مزبور ارسال نشده است . وی . اس . آی . اجناس را تحت تصرف خود داشته است .

مصالحه مقرر می دارد که صنایع هواپیمائی ایران مبلغ مورد توافق بابت بهای اجناسی که قبلا "جهت آن ارسال گردیده ولی پول آنها پرداخت نشده است را بپردازد ، بعلاوه مبلغ مورد توافق همچنین شامل بهای کالاهای است به ارزش ۶۳،۰۹۲ دلار که گویا هنگامی که صنایع هواپیمائی ایران در انجام تعهدات خود در پرداخت بلیه وی . اس . آی . تصور کرد ، کالاهای مزبور هنوز به ایران فرستاده نشده بود . این کار صحیح به نظر می رسد که حالا که صنایع هواپیمائی ایران وجه مصالحه را پرداخت

می کند، وی . اس . آی . دیگر نباید کالاهای خریداری شده موضوع دادخواست را در تصرف خود نگاه دارد.

با اینحال در باب ارسال اجناس آماده و ناتمام به ارزش ۴۱،۰۰۰ دلار که قرار است وی . اس . آی . بابت بخشی از تعهد خود در قبال تعهد صنایع هواپیمائی ایران دائر به پرداخت ۸۳۵،۰۰۰ دلار از حساب تضمینی ، برای هواپیما سازی ایران بفرستد ، پرسشهایی جدی برای اینجانب مطرح است . صورت حساب اجناس به ارزش ۴۱،۰۰۰ دلار هرگز به ایران ارسال نگردیده ، و از این رو ، در دادخواستی که بدو " در تاریخ ۲۹ اکتبر ۱۹۸۱ (۷ آبان ماه ۱۳۶۰) به ثبت رسیده ، منظور نشده بود . معذا ، " لایحه استماع مربوط به موضوعات حقوقی و واقعی دعوی " که خواهان در تاریخ ۳۰ مه ۱۹۸۳ (۹ خرداد ماه ۱۳۶۲) یعنی اندکی قبل از برگزاری جلسه استماع در تاریخ ۶ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۶ خرداد ماه ۱۳۶۲) به ثبت رسیده ، برای نخستین بار توضیح^(۳) می دهد که " در هنگام تعلیق سفارش ، وی . اس . آی . اجناس آماده و ناتمامی به ارزش ۴۱،۹۸۰/۴۵ دلار جزو موجودی خود در اختیار داشت که قبلاً" توسط صنایع هواپیمائی ایران سفارش داده شده بود . موجودی مزبور متعاقباً " (توسط وی . اس . آی . به طرف ثالثی) به مبلغ ۴،۱۹۸/۰۵ دلار فروخته شد . . . " همان لایحه متذکرمی شود که " این مبلغ در اصل جزو صورت حساب سر رسید گذشته وی . اس . آی . (جهت صنایع هواپیمائی ایران) که اساس دادخواست را تشکیل می داد ، منظور نشده بود . " وی . اس . آی . در لایحه استماع درخواست کرده که " دیوان داوری دادخواست را از تاریخ ثبت (با عطف به ماسبق ، nunc pro tunc) به گونه ای اصلاح شده تلقی نماید که ۳۶،۹۱۵ دلار (یعنی ، ما به التفاوت بین ۴۱،۹۰۸ دلار قیمت اجناس و ۴،۱۹۸ دلاری که وی . اس . آی . آنها را به طرف ثالث فروخته است) را در برگیرد (۴)

(۳) خلاصه اسناد و مدارکی که در تاریخ ۲۲ مارس ۱۹۸۳ (۲ فروردین ماه ۱۳۶۲) توسط خواهان به ثبت رسیده است نشان می دهد که بنا است اسناد مربوط به اجناس آماده و ناتمام به ارزش ۴۱،۰۰۰ دلار ارائه گردد . اما در آن موقع توضیحی در این باره داده نشده و قرینه ای حاکی از اینکه ۴۱،۰۰۰ دلار در دادخواست ذکر نشده ، در دست نبود .

(۴) طرفین بعد از موقع یعنی در روز ثبت درخواست مشترک موافقت کردند که دادخواست را اصلاح نموده و ادعائی به مبلغ ۳۶،۹۱۵ دلار را در آن بگنجانند . دیوان داوری این اصلاح را تأیید نمود . اینجانب نسبت به این اصلاح رای مخالف دادم ، زیرا معتقدم که اصلاحی که در آخرین لحظه به عمل آمده صرفاً " وسیله ای برای تمهیدیک مصالحه مشکوک بوده است .

عنوان عرضه‌کننده عمده احتیاجات نیروهای نظامی ایالات متحده شهرت دارد، از اینرو، می‌توان فرض کرد که مصالحه متضمن اطلاعاتی از جمله اسرار نظامی باشد. لیکن، در هر یک از صفحات صورت‌حساب‌های پیوست به مصالحه‌نامه از طرف وی. اس. آی. به صراحت قید شده که اجناس "اجناس غیر نظامی" می‌باشند. مصالحه‌نامه هم متضمن اطلاعاتی نیست که به نظر من واجد اهمیت نظامی بوده و یا مربوط به اسرار بازرگانی باشد. اگر چنین اطلاعاتی وجود می‌داشت، وظیفه یک یا چند طرف بود که توجه را به آن جلب نموده و دیوان داوری را متقاعد سازد که حذف این قبیل مطالب طبق بنده ماده ۳۲ قواعد دیوان داوری جایز می‌باشد. در هر صورت، همانگونه که در بالاتر توضیح داده شده، قواعد دیوان فقط حذف نکات حساس را مجاز شمرده و بهیچوجه عدم انتشار تمامی متن را تجویز نمی‌کند.

سوم - پرونده کاریر کورپوریشن (پرونده شماره ۳۸۷)

این پرونده هم یکی از پرونده‌هایی است که بنا به درخواست طرفین و موافقت دیوان مصالحه‌نامه آن محرمانه نگاه داشته شد. بار دیگر، و بنا به دلائل مذکور در فوق، مبنای اینکار را مایه تاسف می‌دانم.

جنبه سری تام و تمامی که دیوان داوری به مصالحه‌نامه داده است مانع از آن می‌شود که من حذف شرطی را که به علت عدم لزوم یا مناسبتش در چهارچوب بیانی‌های الجزیره ترجیح می‌دادم، نقل یا تشریح نمایم.

مع الوصف، اینجانب با این حکم موافقم، زیرا با توجه به شرایط و اوضاع و احوال این پرونده، اینجانب نمی‌خواهم مانع تحقق مصالحه شوم.

نتیجه

بنا به دلائل مذکور در فوق، اینجانب با احکام صادره بر اساس شرایط مرضی الطرفین در مورد پرونده‌های شماره ۱۹ و ۳۸۷ موافقم. با حکم صادره بر اساس شرایط مرضی الطرفین در مورد پرونده شماره ۱۵ مخالفم.

لاہور،

بتاریخ ۱۷ ژوئن ۱۹۸۳ء برائے ۲۷ خرداد ماہ ۱۳۶۲ء.

ہوارڈ ا م . ہولتزمان